

Thời gian làm bài: 120 phút, không kể thời gian phát đề

Họ và tên thí sinh: Số báo danh:

PHẦN I.(6 điểm)

Mã đề 1

Cho đoạn trích sau:

“...*Quen rồi.(1) Một ngày chúng tôi phá bom đến năm lần.(2) Ngày nào ít: ba lần.(3) Tôi có nghĩ đến cái chết.(4) Nhưng một cái chết mờ nhạt, không cụ thể.(5) Còn cái chính: liệu mình có nổ, bom có nổ không?(6) Không thì làm cách nào để châm mìn lần thứ hai?(7) Tôi nghĩ thế, nghĩ thêm: đứng cẩn thận, mảnh bom ghim vào cánh tay thì khá phiền. (8) Và mồ hôi thấm vào môi tôi, mẩn mẫn, cát lạo xạo trong miệng...(9)*”

(Ngữ văn 9, tập 2)

Câu 1. Đoạn văn trên nằm trong văn bản nào? Tác giả là ai? Cho biết hoàn cảnh sáng tác của văn bản? (1 điểm)

Câu 2. Cho biết câu số 3 và câu số 9 thuộc kiểu câu gì? Nêu tác dụng của kiểu câu đó trong đoạn trích.(1 điểm)

Câu 3. Kể tên 2 tác phẩm có cùng đề tài với tác phẩm trên. (0,5 điểm)

Câu 4. Từ nội dung đoạn trích trên và hiểu biết của em về tác phẩm, hãy viết đoạn văn khoảng 10 -12 câu theo phép lập luận tổng phân hợp, để làm rõ công việc và phẩm chất cao đẹp của nhân vật tôi. Trong đoạn văn có sử dụng thành phần phụ chú và câu bị động. (gạch chân thành phần phụ chú và câu bị động.) (3,5 điểm)

PHẦN II. (4 điểm)

Cho đoạn thơ:

“...Người đồng mình yêu lắm con ơi
Đan lờ cài nan hoa.
Vách nhà ken câu hát.
Rừng cho hoa.
Con đường cho những tấm lòng...”

(Y Phương, *Nói với con*, Hà Nội, 2005, trang 72)

Câu 1. Đoạn thơ là lời của ai nói với ai? Hãy xác định nội dung của lời nói ấy. (1 điểm)

Câu 2. Em hiểu như thế nào về nghĩa của từ *hoa* và từ *tấm lòng* trong hai câu cuối? (1 điểm)

Câu 3. Trong bài hát *Tâm hồn của đá*, cô nhạc sĩ Trần Lập đã viết: *Đừng sống như hòn đá, sống không một tình yêu, sống chỉ biết thân mình, tâm hồn luôn băng giá, đừng hóa thân thành đá.*

Trình bày suy nghĩ của em về lời khuyên trên. (khoảng 2/3 trang giấy thi) ,(2 điểm)

.....Hết

ĐÁP ÁN ĐỀ THI THỬ MÔN VĂN MÃ ĐỀ 1.

PHẦN I. (6 điểm)

Câu 1. Đoạn văn trên nằm trong văn bản nào? Tác giả là ai? Cho biết hoàn cảnh sáng tác của văn bản? (1 điểm)

- Đoạn văn trên nằm trong văn bản “ những ngôi sao xa xôi”. 0,25đ
- Tác giả Lê Minh Khuê. 0,25đ
- Hoàn cảnh sáng tác: Truyện được viết vào năm 1971, lúc cuộc kháng chiến chống Mỹ của dân tộc ta đang diễn ra ác liệt. giặc Mỹ ném bom rải thảm trên tuyến đường Trường Sơn, chặt đứt con đường huyết mạch từ Miền Bắc chi viện cho Miền Nam. 0,5đ

Câu 2. . Cho biết câu số 3 và câu số 9 thuộc kiểu câu gì? Nêu tác dụng của nó trong đoạn trích.(1điểm)

- Câu 3 *Ngày nào út: ba lần.*
- Kiểu câu: rút gọn. 0,25đ
- Tác dụng: phù hợp với khung cảnh và góp phần giúp người đọc hình dung cụ thể sự ác liệt của chiến tranh. 0,25đ
- Câu 9: *Và mồ hôi thấm vào môi tôi, mằn mặn, cát lạo xạo trong miệng...(9)”*
- Kiểu câu: trần thuật. 0,25đ
- Tác dụng: miêu tả công việc phá bom nguy hiểm; sự khốc liệt của chiến tranh; sự bình tĩnh tự tin dũng cảm của nhân vật tôi. 0,25đ

Câu 3. Kể tên 2 tác phẩm có cùng đề tài với tác phẩm trên. (0,5 điểm)

- Bài thơ về tiểu đội xe không kính.
- Chiếc lược ngà.

Câu 4. Viết đoạn văn khoảng 10 -12 câu theo phép tổng phân hợp, để thấy rõ công việc và phẩm chất cao đẹp của nhân vật tôi được thể hiện trong nội dung đoạn trích trên và hiểu biết của em qua tác phẩm. Trong đoạn văn có sử dụng thành phần phụ chú và câu bị động. (gạch chân thành phần phụ chú và câu bị động.) (3,5 điểm)

Nội dung đoạn văn:

- Mở đoạn là câu tổng: giới thiệu khái quát nhân vật và phẩm chất tiêu biểu.
- Phương Định trong truyện Những ngôi sao xa xôi là người con gái Hà nội vào chiến trường đã 3 năm, quen với nguy hiểm thử thách, vô cùng gan dạ dũng cảm.
- Thân đoạn:
 - + công việc: cùng 2 đồng đội phá bom trên cao điểm, đo khối lượng đất đá, đánh dấu những quả bom chưa nổ...
 - Công việc đặc biệt nguy hiểm luôn căng thẳng thần kinh, đòi hỏi sự bình tĩnh dũng cảm.
 - + có tinh thần trách nhiệm với công việc: đặt nhiệm vụ lên hàng đầu, trên cả tính mạng.
 - + dũng cảm gan dạ: khi thực hiện nhiệm vụ phá bom, mặc dù đã quen: *Quen rồi. Mỗi ngày chúng tôi phá bom đến . Ngày nào út nhất: ba lần...* nhưng mỗi lần phá bom là mỗi lần thử thách thần kinh căng thẳng *không khí càng thấy vắng lặng đến phát sợ* nhưng cảm thấy có ánh mắt của các chiến sĩ đang dõi theo động viên khích lệ, cô không còn sợ nữa. Cô sẽ không đi lom khom vì các anh ấy không thích

cái kiêu đi lom khom như thể cứ đường hoàng mà bước tới. Cô bình tĩnh tự tin thực hiện từng thao tác phá bom, chạy đua với thời gian để vượt qua cái chết. Nhân vật được miêu tả tinh tế đến từng ý nghĩ, cảm giác, dù đó chỉ là thoáng qua.

- Kết đoạn: Tóm lại Phương Định là nhân vật tiêu biểu cho bản lĩnh của những nữ thanh niên xung phong thời chống Mỹ, dũng cảm, chấp nhận khó khăn và hi sinh vì đất nước.

Hình thức:

- Đúng kiểu đoạn văn T-P-H
- Trong đoạn hs có dùng câu bị động. (có từ bị, được) (gạch chân)
- Có thành phần phụ chú. (gạch chân)

PHẦN II. (4 điểm)

Câu 1. Đoạn thơ là lời của ai nói với ai? Hãy xác định nội dung của lời nói ấy. (1 điểm)

- Đoạn thơ là lời của cha nói với con. 0,5đ
- Nội dung: người cha muốn nói với con: con lớn lên trong cuộc sống lao động, trong tình yêu thương của người đồng mình, trong tình nghĩa quê hương làng xóm. 0,5đ

Câu 2. Em hiểu như thế nào về nghĩa của từ *hoa* và từ *tấm lòng* trong hai câu cuối? (1 điểm).

- Hoa: cuộc sống lao động vất vả, êm đềm, thiên nhiên cho tâm hồn đẹp. 0,5đ
- Tấm lòng: gọi lối sống đẹp của người đồng mình. 0,5đ

Câu 3. Trong bài hát Tâm hồn của đá, cố nhạc sĩ Trần Lập đã viết: Đừng sống như hòn đá, sống không một tình yêu, sống chỉ biết thân mình, tâm hồn luôn băng giá, đừng hóa thân thành đá.

Trình bày suy nghĩ của em về lời khuyên trên. (khoảng 2/3 trang giấy thi) (2 điểm)

- MB: Có một ai đó nói rằng: nơi lạnh nhất không phải là Bắc cực mà nơi lạnh nhất là nơi thiếu vắng một tình thương. Lời bài hát của Trần Lập là một lời khuyên sâu sắc, lời giáo dục nhân văn cao cả về cách sống biết yêu thương, biết sẻ chia, luôn hướng về người khác.

- TB:

Giải thích quan niệm của tác giả:

+ Đá là vật vô tri vô giác có vẻ ngoài cứng rắn, thô mịch tự nhiên.

+ Đá tồn tại giữa cuộc đời nhưng lại sống như thể vũ trụ chỉ có riêng nó

+ Tác giả muốn phủ nhận lối sống hẹp hòi, ích kỉ, khô khan thiếu thốn tình cảm của con người hiện nay.

Bàn luận:

+ Sống yêu thương là lối sống cao đẹp là cách sống của những người luôn gắng sức để trở thành người có ích cho xã hội như những viên ngọc sáng lung linh giữa đời. Họ trở thành biểu tượng chân thực nhất về tấm lòng nhân ái cao thượng. Tuổi trẻ cần phải có lòng yêu thương để tạo nên mối quan hệ tốt đẹp giữa người với người bồi đắp tâm hồn trong sáng cao đẹp hơn.

+ HS lấy dẫn chứng: cậu bé Nguyễn Hữu Ân chàng trai bước ra từ cổ tích đem lại niềm vui cho bao mảnh đời bất hạnh. Cô bé Hải An qua đời nhưng em còn sống mãi bởi sự hiến tặng của em là sự sẻ chia yêu thương vô giá.

+ Sống yêu thương để xóa đi trong thâm tâm mỗi người hạt nhân của sự ích kỉ nhỏ nhen không biết tới người khác. Những tấm lòng ấm áp sẽ xóa đi lạnh giá tự nhiên và lạnh giá cuộc đời.

+ Lấy tình yêu thương làm cốt lõi, lẽ sống ở đời, mỗi người sẽ luôn thấy hạnh phúc. Tình yêu thương tạo ra niềm vui cho mọi người.

Phê phán: Lối sống ích kỉ, vô cảm trong thời hiện đại.

- KB: Lòng yêu thương con người có ý nghĩa, vai trò lớn lao, trở thành truyền thống, tinh thần nhân đạo của nhân dân ta. Quan niệm này luôn đúng. Câu nói của Trần Lập thật bao la vô tận, được đúc kết từ một con người cho đến tận phút cuối đời vẫn không thôi trăn trở để sống sao cho có ý nghĩa hơn.

- HS có thể viết thành đoạn văn nhưng phải đủ các ý theo yêu cầu của đề.
- Khuyến khích cách viết sáng tạo.